

شورش گرسنگان در آرژانتین

" ما آه در بساط نداریم ، گرسنه ایم و باید چیزی بخوریم " این فریاد میلیون ها انسان زحمتکش فقیر و گرسنه آرژانتینی ست که با اعتصاب تظاهرات و شورش علیه نظم موجود به پاخاسته اند و برای سیرکردن شکم گرسنه خود به فروشگاههای بزرگ مواد غذایی و سوپر مارکت های لوکس یورش می برند.

در آرژانتین قحطی نیست. کمبود مواد غذایی و پوشاک وجود ندارد. فروشگاهها پراز کالا است اما فقط برای کسانی که پول در اختیار دارند ثروت مندند ، سرمایه دار و زمین دارند و یا لااقل آن قدر درآمد دارند که قادرند اجناس را به قیمت های بالا خریداری کنند. اکثریت بسیار عظیم مردم آرژانتین ، کارگران و زحمت کشان قادر به تامین حداقل معیشت خود نیستند. نظام سرمایه داری در آرژانتین توده مردم را به فقر و بدبختی سوق داده است. ۲۰ درصد جمعیت فعال در این کشور بیکارند. از یک جمعیت ۵۳ میلیونی ، ۲۰ میلیون انسان در چنان فقری به سر می برند که به معنای واقعی کلمه گرسنه اند.

در طول چهار سال گذشته با تشدید بحران اقتصادی ، رکود فزاینده ، افزایش مداوم بهای کالاها ، بحران مالی و ورشکستگی دولت ، دم به دم شرایط مادی و معیشتی کارگران وخیم تر شده است . آرژانتین یکی از کشور های آمریکای لاتین است که زودتر از دیگران سیاست های اقتصادی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی در آنجا به مرحله اجرا درآمد. خصوصی

صفحه ۲

در این شماره

گزارشی از تظاهرات های ضد سرمایه داری

و ضد گلوبالیزاسیون در بلژیک ۷

تظاهرات در دفاع از

زندانیان سیاسی ترکیه ۶

گزیده ای از نامه های رسیده ۴

اخباری از ایران ۲

خلاصه ای از اطلاعیه ها

و بیانیه های سازمان ۲

گزارش برگزاری کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

شرکت کننده در کنفرانس معرفی شدند و با ذکر چند پیشنهاد کمیته اجرایی برای بحث در کنفرانس ، پایان کار کمیته اجرایی اعلام گردید.

نخستین بحث کنفرانس ، بحث و بررسی گزارش سیاسی کمیته اجرایی بود . قبل از شروع بحث در این رابطه ، ابتدا یکی از رفقای کمیته اجرایی پیرامون ضرورت تکمیل گزارش سیاسی توضیحاتی داد . از آنجا که سه ماه از تهیه گزارش سیاسی سپری شده بود و طی این دوره سه ماهه روی دادهای مهمی در سطح جهان و منطقه اتفاق افتاده بود ، کمیته اجرایی پیشنهادهای در همین رابطه برای تکمیل گزارش سیاسی به جلسه ارائه داد. این پیشنهادات که مکتوب شده بود ، به منظور بحث و بررسی ، در جلسه قرائت شد . پس از سه دوره بحث پیرامون گزارش سیاسی و بررسی نکات و مواردی که از سوی شرکت کنندگان در جلسه ارائه شد ، ابتدا کلیت گزارش سیاسی به رای گذاشته شد که به اتفاق آراء به تصویب رسید و نکات پیشنهادی و اصلاحات جزئی به تدوین کنندگان نهائی گزارش سیاسی واگذار گردید . معهدا هنگام بحث و بررسی گزارش سیاسی ، به پیشنهاد عده ای از رفقا ، جلسه تصمیم گرفت وقت مشخصی به بحث و بررسی واقعه یازده سپتامبر و تاثیرات آن در جهان و منطقه و به ویژه ایران اختصاص داده شود. در بحث های که طی سه دوره از سوی رفقای مختلف در این زمینه مطرح گردید ، عمدتا بر این مسائل تاکید شد ، که خوی و خصلت امپریالیسم از قبیل جنگ افروزی ، تجاوز طلبی تصاحب و تقسیم مجدد بازارها ، تغییری نکرده است و

صفحه ۳

کنفرانس هشتم سازمان برگزار شد. سه ماه پیش از برگزاری کنفرانس ، کمیته اجرایی گزارش سیاسی و تشکیلاتی خود به کنفرانس را ، در اختیار اعضا و پیش عضوهای سازمان قرار داده بود تا شرکت کنندگان در کنفرانس ، با آمادگی بیشتری بتوانند در بحثها مشارکت نموده و در مورد گزارش نظر بدهند. در این فاصله پیشنهادی نیز از طرف یکی از رفقا مبنی بر اینکه کنفرانس بحثی پیرامون شعار جمهوری شورائی داشته باشد رسید و همزمان نوشته ای در همین رابطه ارائه داد که به عنوان مباحث پیش کنفرانس در نشریه کار درج گردید. کنفرانس هشتم سازمان ، با کمی تاخیر در اواخر آبان ماه به مدت سه روز برگزار گردید.

کنفرانس با اعلام یک دقیقه سکوت به پاس بزرگداشت خاطر رفقای جانباخته سازمان و تمامی جانباختگان راه سوسیالیسم و آزادی ، کار خود را آغاز کرد . سپس هیئت رئیسه انتخاب شد و آئین نامه به تصویب رسید. ابتدایی از اعضا کمیته اجرایی معیار شرکت رفقا در کنفرانس را اعلام نمود. سپس رفقای

قطعه نامه پیرامون

اتحاد نیروهای

چپ و کمونیست

صفحه ۶

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

۵

به کارگران ایران

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

۸

به مردم زحمتکش و تحت ستم ایران

پیام به خانواده های جان باختگان فدائی ،

همه جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم و زندانیان سیاسی ۶

شورش گرسنگان در آرژانتین

سازی در سطحی وسیع صورت گرفت. امکانات گسترده‌ای برای سرمایه‌داران ایجاد شد. فشار به طبقه کارگر تشدید شد. سیل سرمایه‌ها به سوی این کشور سرازیر شد. انحصارات جهانی میلیاردها دلار سرمایه‌استقراری مولد به آرژانتین صادر کردند. ادعا کردند که آرژانتین نمونه موفق از اجرای سیاستهای صندوق بین‌المللی پول در آمریکای لاتین، و بهبود شرایط مادی و معیشتی توده مردم است. اما در عمل بهبود اقتصادی تنها یک لحظه زود گذر بود. تشدید بحران اقتصادی، وخامت بیشتر وضعیت زندگی زحمتکشان و یک بدهی نزدیک به صد و پنجاه میلیارد دلاری نتیجه این سیاست تا اواخر دهه قرن بیستم بود. این رقم بدهی اکنون ۱۳۲ میلیارد دلار اعلام شده است. رژیم حاکم بر آرژانتین برای بازپرداخت این بدهی‌ها که بخش اعظم آن رابره استقراری تشکیل می‌دهد، فشار به توده‌های کارگر و زحمتکش را دوچندان کرد. در حالی که سرمایه‌داران آرژانتینی و شرکای بین‌المللی آنها جزیبه جیب زدن سود کاری‌ندارند و در نتیجه معافیت‌های مالیاتی عملاً مالیاتی هم نمی‌پردازند، کابینه‌های به اصطلاح لیبرال آرژانتین تلاش کرده‌اند با افزایش مالیاتی که زحمتکشان می‌پردازند و کاهش دستمزد کارگران، حاصل دسترنج آنها را بیش از پیش به جیب انحصارات بین‌المللی سرازیر کنند. اما با این همه رقم بدهی‌ها تمام شدنی نیست بلکه بالعکس افزایش می‌یابد. در چند ماه اخیر یعنی حدوداً از تابستان امسال، رژیم آرژانتین یک‌رشته اقدامات سخت‌گیرانه - تری را به مرحله اجرا درآورد که در نتیجه آن وضعیت زندگی توده مردم به میزان بی‌سابقه‌ای وخیم تر شد. در اعتراض به این سیاست‌ها، در چند ماه گذشته اتحادیه‌های کارگری آرژانتین مکرر دست به یک رشته اقدامات اعتراضی زده‌اند. با این وجود دولت حاکم بر این کشور به سیاست‌های ارتجاعی خود ادامه داد. در حالی که بهای کالاها دائماً افزایش می‌یابند، باز هم بردامنه فشار مالیاتی افزود و از پرداخت حقوق و دستمزد کارکنان دولت سرباز زد. دیگر این وضع تحمل‌ناپذیر شد. با گسترش اعتصابات کارگری، تظاهرات و شورشهای خیابانی نیز شکل گرفتند. اتحادیه‌های کارگری آرژانتین فراخوان اعتصاب عمومی را صادر نمودند که در نتیجه آن تمام فعالیت اقتصادی و وسائل حمل و نقل متوقف گردید. در شهرهای مختلف از جمله بوئنوس آیرس، کوردوبا، روزاریو و مندوزا گرسنگان دست به شورش زدند و با حمله به فروشگاههای بزرگ کوشیدند برای یک لحظه هم که شده

خلاصه‌ای از اطلاعیه‌ها و بیانیه‌های سازمان

در تاریخ ۲۷ آذر ماه اطلاعیه سازمان پیرامون اعتصاب کارگران نمد ایران و راهپیمایی کارگران پوشاک پلیکان انتشار یافت. در این اطلاعیه آمده است که کارگران پوشاک پلیکان طس که ۱۱ ماه است دستمزد خود را دریافت نکرده‌اند با راهپیمایی در خیابانهای شهر و تجمع در مقابل فرمانداری خواهان پرداخت حقوق و مزایای عقب مانده خود شدند. فرماندار نماینده رژیم در مجلس در جمع کارگران حاضر شدند و به آنها وعده دادند که به مطالباتشان رسیدگی می‌کنند. اطلاعیه می‌افزاید که در تاریخ ۲۶ آذرماه کارگران کارخانه نمد ایران نیز دست به اعتصاب زدند. از ماه گذشته حقوق کارگران پرداخت نشده است.

شکم گرسنه خود را سیرکنند. مردم آرژانتین با برپایی باریکاد و ایجاد مانع در خیابانها به مقابله با نیروهای سرکوب برخاستند. در کوردوبا میان کارگران و پلیس درگیری پیش آمد. در بوئنوس آیرس درگیری‌ها گسترده شد. پاسخ‌هیئت حاکمه به توده‌های زحمتکش فقیر و گرسنه، اعلام وضعیت اضطراری و تشدید سرکوب بود. معهداً توده‌های مردمی که جانانشان به لب رسیده است آرام نگرفتند. تظاهرات وسعت گرفت مردم ساختمان وزارت اقتصاد را به آتش کشیدند و سپس در اطراف کاخ ریاست جمهوری اجتماع نمودند و خواستار استعفای رئیس جمهور و کابینه شدند. در نتیجه سرکوب و وحشی‌گری نیروهای ضد شورش آرژانتین تاکنون حداقل ۲۳ تن کشته، دههاتن زخمی و هزاران تن دستگیر شده‌اند، اما مبارزه همچنان ادامه دارد. نمونه آرژانتین نیز همچون دیگر کشورهای جهان سرمایه‌داری به وضوح نشان می‌دهد که نظام سرمایه‌داری جز فقر و بدبختی و فلاکت برای توده‌های کارگر و زحمتکش نتیجه‌ای در پی نداشته و نخواهد داشت. در عین حال رویدادهای آرژانتین یک بار دیگر شکست سیاست‌های ارتجاعی نئولیبرالی را که اکنون خاتمی هم در ایران با سرعت در حال پیاده کردن آن است نشان داد. این سیاست در حالی که سودهای بی‌حساب و کتابی عاید سرمایه‌داران می‌سازد، اکثریت بسیار عظیم مردم رابه فقر و بدبختی سوق می‌دهد. سرمایه‌داری هیچ راه حلی برای نجات توده‌های مردم از این فقر و بدبختی ندارد. تنها نفی سرمایه‌داری و برقراری سوسیالیسم است که می‌تواند بشریت را از مصائبی که نظام سرمایه‌داری جهانی به بار آورده است نجات دهد.

به علت تراکم مطالب

گزارش سیاسی کمیته اجرائی به کنفرانس هشتم سازمان

در شماره آینده نشریه کار درج خواهد شد

اخباری از ایران

* تحسن اعتراضی کارگران جهاد نصر

بیش از ۳۰۰ تن از کارگران شرکت جهاد نصر خوزستان (میثاق اهواز)، باردیگر دست به اعتراض و تحسن زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند. کارگران این شرکت، با موسسه جهاد نصر قرارداد منعقد کرده‌اند، اما در عمل مدیریت شرکت میثاق آن را مردود اعلام نموده و هرطورکه می‌خواهد با کارگران رفتار می‌کند و دائماً حقوق کارگران می‌زند. کارگران این شرکت هم اکنون به شدت تحت فشارهای اقتصادی، معیشتی و درمانی قرار دارند تا آنجا که یکی از کارگران به نام محمد رضامقدم که در جریان کار دچار بیماری ریوی شده بود، پس از آن که اجباراً بازخرید می‌شود، از فرط مشکلات در ۸۰/۹/۱ مبادرت به خودسوزی می‌کند. آخرین خبرها حاکی از آن است که حکم اخراج بیش از ۷۰ نفر از کارگران صادر شده و جمعی از کارگران معترض نیز بازداشت شده‌اند.

* تجمع اعتراضی کارگران بارش اصفهان در تهران

در ادامه اعتصابات و اعتراضات کارگران بارش اصفهان در هفته اول آذرماه با خواست پرداخت حقوق‌های معوقه و رسیدگی به سایر مشکلات کارگران که مورد یورش وحشیانه نیروهای انتظامی قرار گرفت و مزدوران رژیم با هجوم به کارخانه، کارگران معترض را مورد ضرب و شتم قرار دادند، ۷۰ تن از کارگران این کارخانه راهی تهران شدند و در اعتراض به این اقدامات سرکوبگرانه، روز دوشنبه دوازدهم آذرماه، در برابر مجلس دست به تجمع اعتراضی زدند و بار دیگر خواستار پرداخت حقوق‌های عقب‌افتاده و رسیدگی به مشکلات این کارخانه شدند. بنا به گزارش روزنامه کار و کارگر، کارگران شرکت بارش اصفهان برای تحقق مطالبات خود تا کنون ۲۹ بار اقدام به بستن جاده اصفهان نموده‌اند. کارگران معترض اعلام کرده‌اند، تا مشکلات آنها حل نشود، تهران را ترک نخواهند کرد.

* تجمع اعتراضی کارگران الکترونیک

بیش از ۷۰۰ تن از کارگران الکترونیک ایران رشت، با برپایی یک تجمع اعتراضی در خانه کارگران شهرستان، خواستار حل مشکلات خود شدند. نزدیک به یک سال و نیم است که به بهانه تغییر ساختار کارخانه، این کارگران را مشمول به اصطلاح بیمه بیکاری نموده‌اند. در حالی که این کارگران در حالت بلاتکلیفی نگاه داشته شده‌اند، کارفرما، کارگران جدیدی را به صورت قراردادی استخدام نموده است.

گزارش برگزاری کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

اخباری از ایران

* نامه اعتراضی کارگران جم

کارگران شرکت لاستیک و کفش سازی جم، با ارسال نامه‌ای به مطبوعات، خطر تعطیلی این کارخانه و بیکار شدن کارگران را هشدار دادند. شایان ذکر است که این شرکت تحت پوشش گروه صنعتی بلا می‌باشد که متعلق به بانک ملی است. اخیراً مسئولان بانک به فردی اختیاری داده‌اند نیروهای این شرکت را "تعدیل" کند و نامبرده نیز از دهم آبان ماه به این کار اقدام نموده و عملاً شرکت را به حال تعطیل کشانده است. هم‌اکنون ۲۳۱ کارگر این شرکت که از ۲۲ تا ۲۸ سال سابقه کار دارند، در معرض بیکاری دائم اند. کارگران در نامه اعتراضی خود خواستار رسیدگی به این مشکلات شده‌اند.

* ۶۰۰ کارگر در معرض اخراج

با واگذاری اداره امور شبکه بهداشت و درمان کرج به بخش خصوصی، بیش از ۶۰۰ تن از کارگران که اکثر آنان در بخش‌های خدماتی مشغول به کارند، در معرض اخراج و بیکاری قرار گرفته‌اند. کارگران خواستار ضمانت شغلی می‌باشند.

* اخراج کارگران رسمی

کارفرمای شرکت فرش و پتویی تبریز، از اواخر سال ۷۹ تحت عناوین و بهانه‌های مختلف، کارگران با سابقه این شرکت را تدریجاً برای دریافت بیمه بیکاری معرفی نموده تا این که سرانجام بدون مجوز، خطوط تولیدی را که این کارگران در آن مشغول به کار بودند، تعطیل نمود. در اثر اعتراض کارگران و در عین حال عدم موافقت وزارت کار با این اقدام، کارفرمای مربوطه ملزم به بازگشایی خطوط تعطیل شده و ابقاء کارگران گردید. اما هنوز مدتی از این اقدام نگذشته بود که کارفرما بار دیگر این خطوط را تعطیل و کارخانه را به صورت نیمه تعطیل در آورده است. در حال حاضر همه کارگران رسمی این شرکت که بخشاً تا ۲۲ سال سابقه کار دارند از کار اخراج شده‌اند. ناگفته نماند که کارفرما کارگران دیگری را با انعقاد قراردادهای موقت به کار گمارده است. کارگران اخراجی نسبت به اقدامات کارفرما شدیداً اعتراض دارند و خواستار بازگشت به کارند.

* آرد شیراز تعطیل شد

کارخانه آرد شیراز و دادلی تعطیل و ۳۲۰ کارگر این دو واحد از کار بیکار شدند. بیش از چهار ماه است که هیچ‌گونه دستمزدی به کارگران پرداخت نشده است. و اضافه بر آن

یکی از مسائلی که مورد بحث و بررسی قرار گرفت، مسئله مالی و کمیسیون بود که به همین منظور تشکیل شده بود. در کنفرانس قبلی سازمان، جهت حل و فصل معضلات مالی تشکیلات، کمیسیونی تحت عنوان کمیسیون مالی شکل گرفت. پس از بحث پیرامون کار این کمیسیون و بررسی طرح‌های مالی، جمع‌بندی کنفرانس به این صورت در آمد که، طرح، از ابتدا برای اعضاء کمیسیون مالی روشن نبوده است و در عین حال این کمیسیون جهت رفع مشکلات مالی تشکیلات، پیگیری لازم را نداشته است. این جمع‌بندی به اتفاق آراء به تصویب رسید.

یکی دیگر از مسائلی که به پیشنهاد کمیته اجرائی مورد بحث قرار گرفت، نحوه برخورد سازمان نسبت به جلسات و سمینارهایی است که حزب توده و اکثریت و سلطنت طلبان در آن حضور دارند. کمیته اجرائی قبلاً تصمیم گرفته بود که سازمان در جلسات و سمینارهایی که حزب توده و اکثریت در آن حضور دارند، شرکت نمی‌کند مگر آنکه موردی باشد که انعکاس داخلی و تاثیر گذاری روی توده مردم داشته باشد. کمیته اجرائی، تا کنفرانس بر همین پایه عمل کرده بود. اما از آنجا که در مورد این مسئله اختلاف نظر وجود داشت، کمیته اجرائی به کنفرانس پیشنهاد کرد روی این مسئله بحث شود و تصمیم کنفرانس، مبنای عمل سازمان باشد. در جریان بحث -ها دو گرایش بارز شد که هر دو گرایش هر گونه اتحاد عمل با حزب توده و اکثریت را نفی می‌کردند اما در رابطه با تصمیم کمیته اجرائی، عده‌ای از رفقا در موافقت با آن و عده دیگری از رفقا در مخالفت با آن صحبت کردند و هر یک از زوایای مختلف به این مسئله پرداختند. پس از سه دور بحث روی این مسئله، کنفرانس به جمع‌بندی واحدی نرسید. یک پیشنهاد مطرح کرد که کنفرانس در این مورد جمع‌بندی نداشته باشد. این پیشنهاد ۲۳ در صد رای آورد و رد شد. از آنجا که به طور مشخص دونظر در این زمینه وجود داشت، سرانجام روی این دونظر رای گیری به عمل آمد.

نظراً: سازمان در جلسات و سمینارهایی که همکاران دور رژیم جمهوری اسلامی و سلطنتی (حزب توده، اکثریت و سلطنت طلبان) حضور داشته باشند، شرکت نمی‌کند، مگر آنکه انعکاس داخلی داشته باشد.

نتیجه آراء در مورد این نظر به این شکل در آمد: ۵۳ درصد موافق، ۳۵ درصد مخالف و ۱۲ درصد ممتنع.

نظر دوم: سیاست عام سازمان این است که در

وقایع اخیر در واقع ادامه مسائل و روندهای گذشته است. اما واقعه یازده سپتامبر، تاثیرات تسریع کننده‌ای بر این روند گذاشته است. هر چند حمله نظامی آمریکا و متحدین آن به افغانستان، بخشاً موجب تقویت فعالیت‌ها و گروه‌های پان‌اسلامیستی شده است، اما این، یک امر موقتی است. امپریالیست‌ها عجلاناً مایل نیستند به شکل گذشته از جریانات پان‌اسلامیستی حمایت کنند چرا که این جریانات اکنون به مانعی برای حرکت "آزاد" سرمایه تبدیل شده‌اند. در مورد تاثیرات آن بر ایران نیز عمدتاً بر این مسئله تاکید شد که این وقایع اگرچه به نفع جناح خاتمی و به زیان جناح دیگر حکومتی تمام شده است، اما در کلیت خود به زیان جمهوری اسلامی بوده است. با این همه بر این مسئله تاکید شد که دول امپریالیستی به هیچ‌وجه خواهان نابودی ویا سرنگونی جمهوری اسلامی نیستند، بلکه به تقویت و "لیبرالیزه" کردن بیشتر جناح خاتمی فکر می‌کنند. همچنین از تشدید فشارهای پلیسی و محدود کردن حقوق دمکراتیک مردم در کشورهای اروپایی به عنوان یکی دیگر از نتایج و تاثیرات واقعه یازده سپتامبر نام برده شد.

بهر رو در جریان بحث‌های رفیق پیشنهاد داد کمیسیونی تشکیل شود و این کمیسیون متنی را پیرامون این وقایع و تاثیرات آن تهیه نماید، تا پس از تصویب آن به گزارش سیاسی افزوده شود. در عین حال رفقای دیگری مخالف این پیشنهاد بودند و استدلال می‌کردند که در گزارش سیاسی به این مسائل اشاره شده است. معذراً این پیشنهاد به رای گذاشته شد که فقط یک رای آورد و رد شد.

پس از پایان بحث گزارش سیاسی، گزارش تشکیلاتی و عملکرد تشکیلاتی به بحث گذاشته شد. پیشنهادی مطرح نمود ابتدا متن گزارش تشکیلاتی قرائت شود و سپس بحث پیرامون آن آغاز شود که این پیشنهاد رد شد. بحث پیرامون گزارش تشکیلاتی آغاز گردید. و قرار شد اگر سئوالاتی پیرامون گزارش تشکیلاتی مطرح باشد، از سوی مسئولین بخش‌های تشکیلاتی، پیرامون آن توضیح و پاسخ داده شود. بهرحال بعد از بحث و بررسی گزارش تشکیلاتی، کلیت این گزارش به رای گذاشته شد که به اتفاق آراء به تصویب رسید. از آنجا که در این بخش، مسائل و بحث‌هایی مطرح گردید که عمدتاً به فعالیت آینده تشکیلات مربوط می‌شد، کنفرانس هر یک از این مسائل را از جمله مسئله سازماندهی و جذب نیرو، مسئله مالی، بلوک چپ و... را به طور مستقل مورد بحث قرار داد و در مورد آنها تصمیم‌گیری نمود.

گزیده‌ای از نامه‌های رسیده

توضیح کوتاهی بر ستون گزیده ای از نامه‌های رسیده.

رفقا و دوستانی که برای ما نامه می‌نویسند چنانچه مایل نیستند نام آنها در نشریه کار آورده شود، توجه داشته باشند که خودشان این موضوع را در نامه قید کنند. عدم تذکر این مسئله، به معنی عدم مخالفت نویسنده نامه با درج نام خود در نشریه کار می‌باشد و در این صورت نشریه کار نسبت به درج نام نویسنده تصمیم می‌گیرد.

تحریریه کار در گزینش نامه‌ها برای درج در نشریه کار و کوتاه کردن آنها مجاز است. نشریه کار این اختیار را دارد که قسمت یا قسمت‌هایی از نامه‌های رسیده و همچنین یادداشتهایی را که از تشکل‌های دمکراتیک دریافت می‌کند، انتخاب کرده و آنرا به چاپ برساند. درج این مطالب، لزوماً به معنی تأیید مواضع نویسندگان نامه و یا تشکلها نمی‌باشد.

از همه رفقا و دوستانی که برای ما نامه می‌نویسند درخواست می‌کنیم نامه خود را اگر تایپ نمی‌کنند، با خط‌خوانا بنویسند.

تاریخ ارسال و نام خویش را در نامه قید کنند و آدرس فرستنده را نیز با حروف درشت و در هر حال بطور خوانا بنویسند. با تشکر قبلی.

*** هلند -** دوست عزیز کاوه، نامه شمارا دریافت کردیم. به علت برگشت یک شماره نشریه کار، موقتاً ارسال نشریه برای شما متوقف گردید که پس از تماس و قطعی شدن آدرس، نشریه کار مرتباً برای شما ارسال شده است.

در رابطه با وقایع اخیر جهان که سؤال کرده بودید، مقالاتی در شماره‌های مختلف نشریه کار درج شده است. در گزارش سیاسی کمیته اجرائی به کنفرانس هشتم سازمان که در شماره آینده نشریه درج می‌شود نیز به این موضوع اشاره شده است. پیروز باشید.

*** آلمان -** دوست گرامی (ر-س)، مقالات کوتاه شما تحت عناوین "چهره رویاه صفتانه" و "گشتی غرق شده آخوندی" را دریافت کردیم. شما به درستی بر چهره مردم فریب رژیم و ماهیت ضد کارگری آن اشاره کرده اید. شما همچنین به درستی در شرایطی که احتمال سقوط رژیم بیشتر شده است، بر ضرورت اتحاد نیروهای انقلابی و گروه‌های سیاسی تأکید نموده اید تا انقلاب بار دیگر به سر نوشت انقلاب بهمن ۵۷ دچار نشود و افراد و نیرو-هایی از نوع خمینی در فقدان یک آلترناتیو رادیکال و انقلابی، خود را در راس جنبش قرار ندهند. سازمان ما نیز در این رابطه احساس مسئولیت می‌کند و در همین رابطه است که ما و شمار دیگری از نیروهای چپ و کمونیست از

اخباری از ایران

* تجمع اعتراضی دانشجویان

صدها تن از دانشجویان دانشگاه تربیت معلم حصارک کرج، در اعتراض به اوضاع نامناسب این دانشگاه و برای تحقق مطالبات رفاهی و صنفی خود، روزشنبه سوم آذرماه دست به تجمع اعتراضی زدند. این دانشجویان که قبلاً هم چند بار به نشانه اعتراض در محوطه دانشگاه دست به تحصن زده بودند، با اعلام نارضایتی در مورد بی تفاوتی مسئولین نسبت به اعتراضات و مطالبات خود، این بار در برابر وزارت علوم دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

* فروش کلیه در

کرمانشاه برای پرداخت دیه

در کرمانشاه یک زن جوان، برای کمک به شوهرش، یکی از کلیه‌های خود را فروخت. بنابه گزارش روزنامه کارو کارگر، شوهر این زن در یک حادثه رانندگی یک نفر را به قتل رسانده و هم اکنون در زندان است و این زوج جوان تمام زندگی خود را فروخته‌اند اما موفق به تهیه ۷۰ میلیون ریال دیه‌ای که باید پرداخت کنند نشده‌اند. مسئول انجمن حمایت از بیماران کلیوی کرمانشاه علاوه بر اعلام این خبر، هم چنین اضافه کرد که از ابتدای امسال تا کنون ۲۷۵ نفر مرد و زن در کرمانشاه به دلایل مختلف تنگناهای مالی، یکی از کلیه‌های خود را فروخته‌اند.

* چند خبر کوتاه

- معاون حقوقی وزرات آموزش و پرورش زنجان گفت ۸۰ درصد فرهنگیان کشور زیر خط فقر قرار دارند.

- روزنامه رسالت نوشت براساس آمار اعلام شده از سوی مراکز درمانی شهرستان کرج، در سال گذشته ۸۷۵ مورد اقدام به خودکشی در این شهرستان صورت گرفته است.

- همین روزنامه از قول مدیر کل دفتر برنامه ریزی و امورات اقتصادی می‌نویسد، همایش بزرگ سرمایه‌گذاری ایرانیان خارج از کشور، ۱۵ تا ۱۶ دی ماه ۸۰ در شیراز با هدف جلب سرمایه‌های خارجی برگزار خواهد شد.

کوتاه شما را دریافت کردیم. از چند شماره پیش نشریه کاربه آدرس جدید شما که در پست پاکت نوشته بودید ارسال می‌شود. موفق باشید.

*** استرالیا -** دوست گرامی (ا-ق)، طرح کاریکاتور ارسالی شما به دستمان رسید. از زحمت شما به خاطر تهیه و ارسال طرح تشکر می‌کنیم و در صورت لزوم از آن استفاده خواهیم کرد. در ضمن امیدواریم هرچه زودتر بتوانید بر معضلات پناهندگی فائق آید. پیروز باشید.

کارگران این واحد‌ها از لحاظ استفاده از دفترچه بیمه و مراجعه به مراکز درمانی با مشکل مواجه شده‌اند.

* کارگران بیستون بلاتکلیف اند.

۷۰ تن از کارگران بیستون کرمانشاه که به دستور کارفرما از ۱۶/۶/۸۰ از ورود آنها به محل کارمانعت به عمل آمده است، همچنان در حالت بلاتکلیفی به سر می‌برند. کارگران این کارخانه که تحت پوشش بانک مسکن می‌باشد، مدت هاست در انتظار بهره برداری کامل و راه اندازی خطوط تولید این واحد هستند. امانه فقط این انتظار برآورده نشده است، بلکه دهها تن از کارگران نیز اخراج شده‌اند که هر دو ماه یک بار آنها با تاخیر مبالغی به این کارگران پرداخت می‌شود و عملاً آنان را همچنان در حالت بلاتکلیفی نگاه داشته‌اند.

* کفش کویر تعطیل

و ۷۰ کارگر بیکار شدند

کارخانه کفش کویر در کرمانشاه که تحت پوشش صندوق حمایت از فرصت‌های شغلی وزارت کار قرار داشت، پس از آنکه به اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای واگذار گردید، ۷۰ کارگر آن نیز بلاتکلیف شدند. موسسه جدید از پذیرش کارگران امتناع می‌ورزد. کارگران خواهان رفع بلا - تکلیفی، روشن شدن وضعیت کاری و پرداخت حقوق و مزایای قانونی خود هستند.

* حمایت از کارگران بارش اصفهان

کارگران استان گیلان، در حمایت از کارگران نساجی اصفهان، حمله نیروهای انتظامی به کارگران بارش اصفهان را محکوم کردند. کارگران کاشان نیز اقدام سرکوبگرانه نیروهای انتظامی را محکوم نموده و از خواست کارگران بارش حمایت کردند. همچنین کارگران قزوین نیز با صدور اطلاعیه‌ای، ضرب و شتم کارگران توسط نیروهای انتظامی را محکوم کردند و خواستار شناسائی و پیگرد مسببین آن شدند. این کارگران ضمن حمایت از کارگران بارش، خواستار حل مشکلات واحدهای نساجی شدند.

مدتها قبل تلاش مشترکی را برای برپائی یک اتحاد پایدار سیاسی آغاز کرده ایم. ما به سهم خود در این زمینه تلاش خواهیم کرد. امیدواریم این تلاش جمعی نتایج مفید و مثمر ثمری به همراه داشته باشد. در ضمن تا کنون هیچ وجهی جهت آبونه نشریه کار به دست ما نرسیده است. فرم آبونه و شرایط آن برای شما ارسال می‌شود. به امید پیروزی کارگران!

*** دانمارک -** دوست گرامی (ج). یادداشت

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت) به کارگران ایران

رفقای کارگر!

شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت) که در آبان ماه ۱۳۸۰ برگزار شد، به شما درود می فرستند.

کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت) که به عنوان یک سازمان کمونیست از منافع، اهداف و آرمانهای شریف و انسانی طبقه کارگر دفاع می کند، در حالی برگزار گردید که منطقه خاور میانه با بحران و جنگ روبروست. قدرت های امپریالیست جهان و دولت ها و گروه های ارتجاعی بنیادگرای اسلامی، جنگی را برافروخته اند که تاکنون مصائب ویرانگر و وحشتناکی برای مردم زحمتکش و ستمدیده افغانستان به بار آورده است. توده های مردم افغانستان که تاکنون در معرض ستمگریهای رژیم طالبان قرار داشتند، اکنون باستمی مضاعف روبرو شده و در معرض بمبارانهای وحشیانه دولت آمریکا و تمام فجایع ناشی از آن قرار گرفته اند. دولت های امپریالیست جهان، عملیات تروریستی بنیادگرایان اسلامی را توجیه اقدامات جنگ طلبانه و تجاوزکارانه خود قرار داده اند و حال آنکه در واقعیت امر، اهداف توسعه طلبانه خود را در منطقه دنبال می کنند. آنها سالهای متمادی برای پیشبرد اهداف و مقاصد خود از بنیادگرایان اسلامی حمایت کردند، آنها را تقویت نمودند و از آنها به عنوان چماق سرکوب کارگران و کمونیست ها استفاده نمودند. امپریالیست ها، بنیادگرایان اسلامی و همه سرمایه داران، دشمنان کارگران و زحمتکشان اند. لذا جنگ و درگیری آنها نیز ربطی به کارگران و مردم زحمتکش ندارد. این جنگی ارتجاعی ست. از همین رو سازمان ما همصدا با کارگران، کمونیست ها و همه نیروهای مترقی جهان، این جنگ و ادامه و گسترش آنرا محکوم نموده و خواهان توقف فوری آن است.

رفقای گرامی!

در حالی که بحران و جنگ در منطقه خاور میانه ادامه دارد، رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی حاکم بر ایران نیز که طی ۲۳ سال حاکمیت خود جزئیات ویرانی، جنگ و کشتار، سرکوب و اختناق، فقر و بیکاری و به بند کشیدن مردم ایران دست آوردی نداشته است، همچنان با یک بحران سیاسی ژرف روبروست.

سیاست های این رژیم که در تمام عرصه ها با شکست روبرو شده است، به ویژه برای طبقه کارگر ایران نتایج فاجعه باری در پی داشته است. بحران اقتصادی که در طول تمام دوران حاکمیت جمهوری اسلامی مداوم ژرف تر شده است، بیشترین فشار و لطمات را به طبقه کارگر وارد آورده است. دستمزد واقعی کارگران سال به سال کاهش یافته است. کارگرانی که قادر به تامین حداقل معیشت خود نیستند، ناگزیر شده اند که ساعات بیشتری کار کنند و بیشتر استثمار شوند. در نتیجه بحران اقتصادی و سیاست های اقتصادی ارتجاعی رژیم، گروه گروه، کارگران اخراج شده اند و از به دست آوردن یک لقمه نان خشک و خالی هم محروم شده اند. دهها هزار کارگر نیز هم اکنون بلا تکلیف مانده و ماههاست که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند. هر سال صدها هزارتن از فرزندان کارگران و زحمتکشان را که به بازار کار روی می آورند، بدون این که بتوانند کاری پیدا کنند به ارتش میلیونی بیکاران می پیوندند. طبقه کارگر ایران سال به سال فقیرتر شده و سطح معیشت کارگران به نحو وحشتناکی تنزل کرده است.

رژیم هر روز دست به اقدامات جدیدی علیه کارگران می زند. مجلس ارتجاع اسلامی قوانین جدیدی برای محدود کردن حقوق کارگران وضع می کند. دست آوردهای مبارزاتی کارگران مورد حمله قرار گرفته است. کابینه خاتمی که مجری سیاست های اقتصادی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول است، با خصوصی سازی گسترده و تلاش برای آزاد گذاردن هر چه بیشتر دست سرمایه داران در استثمار کارگران به حذف هرگونه مقررات و قوانینی که برای سرمایه دار محدودیت ایجاد می کند، بر دامنه فشار به طبقه کارگر

افزوده است. این در حالی ست که طبقه کارگر ایران همچون عموم توده های مردم ایران از حقوق دمکراتیک و آزادیهای سیاسی، حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری، حق اعتصاب و دیگر حقوق دمکراتیک خود نیز محروم است. با این همه، هیچیک از این اقدامات سرکوبگرانه رژیم، نتوانسته است، مبارزه کارگران را متوقف سازد. همگان شاهد مبارزه و مقاومت قهرمانانه طبقه کارگر در برابر سرمایه داران و دولت پاسدار منافع آنها هستند. به ویژه در چند سال اخیر، کارگران به اشکال متعددی از مبارزه روی آورده اند. به رغم وجود رژیم سرکوب و خفقان در ایران و با وجود ممنوعیت قانونی اعتراض، کارگران قوانین ارتجاعی رژیم را زیر پانهاده و درصدها مورد دست به اعتصاب، راهپیمائی، تجمع، تظاهرات، اشغال کارخانه، بستن جاده ها و خیابانها زده اند تا مطالبات خود را به کرسی بنشانند. این رشد و گسترش مبارزات و تنوع اشکال مبارزاتی نشان دهنده رشد آگاهی و همبستگی در میان کارگران ایران است. اکنون همبستگی مبارزاتی کارگران به درجهای رشد کرده که کارگران چند کارخانه مشترک دست به مبارزه و اعتراض می زنند و کارگران کارخانه های دیگر از مطالبات کارگران معترض دفاع می کنند. این رشد مبارزه، آگاهی و همبستگی در صفوف کارگران نشان می دهد که طبقه کارگر بیش از پیش به منافع طبقاتی خود آگاه می گردد و به عنوان یک طبقه مستقل از دیگر طبقات و اقشار جامعه، وارد عرصه مبارزات سیاسی می گردد.

رفقا! زنان و مردان کارگر!

بحرانهای ژرف اقتصادی و سیاسی موجود، شکست تمام سیاست های رژیم و جناح های مختلف آن، شکاف عمیق در میان هیئت حاکمه و دستگاه دولتی آنها، نارضایتی عمومی مردم از وضع موجود، رشد مبارزات زحمتکشان، زنان و جوانان، همه شواهد نشان می دهند که شرایط بیش از پیش برای سرنگونی رژیم آماده می شود. ما باید هوشیار باشیم و اجازه ندهیم که سرمایه داران دوباره ابتکار عمل را به دست بگیرند. طبقه کارگر ایران که بار اصلی مبارزه علیه رژیم حاکم را بردوش می کشد، خود می تواند و باید رهبری جنبش اعتراضی همگانی توده مردم را به دست بگیرد و با سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان، انقلاب را به فرجام پیروزمندش برساند. مطالبات آزادیخواهانه، دمکراتیک و رفاهی مردم را به فوریت متحقق سازد و روند تحولات سوسیالیستی را که رسالت عظیم آن بردوش طبقه کارگر قرار دارد آغاز نماید.

سلاح اصلی کارگران برای سرنگونی جمهوری اسلامی اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه است. در جریان اعتصاب عمومی سیاسی ست که طبقه کارگر می تواند رژیم را به زانو در آورد و در عین حال مهر طبقاتی خود را بر جنبش بکوبد. این اعتصاب که با اشکال دیگری از مبارزات اقتصادی و سیاسی کارگران و دیگر توده های مردم تلفیق می گردد، تمام شرایط را برای قیام مسلحانه و سرنگونی رژیم آماده خواهد ساخت. با ایجاد کمیته های مخفی کارخانه و کمیته های اعتصاب، باید برای برپائی این اعتصاب عمومی سیاسی تدارک دید. بدین طریق است که طبقه کارگر می تواند ازم اکنون ابتکار عمل را به دست بگیرد و با رشد و اعتلاء آتی جنبش توده های مردم، رهبری این جنبش و انقلاب را به دست بگیرد.

ما نیز دوش به دوش کارگران، برای تحقق این وظائف و اهداف و پیروزی طبقه کارگر تلاش خواهیم کرد.

سرنگون باد نظام سرمایه داری
زنده باد سوسیالیسم
شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم
سازمان فدائیان (اقلیت)
آبان ماه ۱۳۸۰

مؤثرترین شیوه مقابله با توطئه اخراج، اشغال کارخانه است

پیام به خانواده‌های جان باختگان فدائی،

همه جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم و زندانیان سیاسی

همراهان و عزیزان!

کنفرانس هشتم سازمان مادر حالی برگزار شد که ادامه حیات رژیم‌جمهوری اسلامی به ما امکان نداد تا در میان شما این اجلاس را تشکیل دهیم. با این حال کنفرانس سازمان ما کار خود را با نام و یاد تمام کسانی آغاز کرد که در راه سوسیالیسم و آزادی جان باختند. شرکت کنندگان در این کنفرانس، در آغاز به پا خاستند و با اعلام یک دقیقه سکوت یاد تمامی جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم را گرامی داشتند.

دوستان و رفقای گرامی!

دو رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی که پایه حاکمیت خود را بر سرکوب و اختناق گذاشتند و آزادی‌های سیاسی را از مردم سلب نمودند، هزاران تن از فرزندان، خواهران، برادران و بستگان شمارا به جرم مبارزه برای سوسیالیسم، مبارزه علیه اختناق و به خاطر دفاع از آزادی‌های سیاسی و حقوق دمکراتیک مردم، دستگیر کردند، در زندانها به بند کشیدند، شکنجه کردند و به جوخه اعدام سپردند. در این میان صدها تن از رفقای سازمان ما در کارزار شریف و انسانی خود به خاطر سوسیالیسم، برای برقراری حاکمیت کارگران و زحمتکشان و تحقق آزادی‌های سیاسی و حقوق دمکراتیک مردم، قربانی سیاست‌های ضد بشری رژیم ارتجاعی شاه و جمهوری اسلامی گشتند و جان باختند.

رژیم جمهوری اسلامی که از همان بدو استقرارش، تعرض و تجاوز به حقوق توده‌های زحمتکش مردم و آزادی‌های به دست آمده از مبارزات آنها را آغاز نمود، اکنون نیز به همان سیاستها ادامه می‌دهد. کارگرانی را که برای تحقق حقوق صنفی و سیاسی خود و حتی اعتراض به دستمزدهای پرداخت نشده به خیابان‌های آینه، دستگیر و زندانی می‌کند. دانشجویان، روزنامه‌نگاران و فعالین سیاسی کماکان حبس و شکنجه می‌شوند. جوانانی که از اختناق، محرومیت‌های متعدد و نبود آزادی‌های سیاسی و اجتماعی به تنگ آمده و علیه رژیم به مبارزه برخاسته‌اند، دست‌دسته روانه زندانها می‌شوند. اما مبارزات کارگران، زنان، جوانان و عموم توده‌های مردم ایران که امروز اوج بیشتری می‌گیرند، نشان می‌دهند که تمام سرکوب‌های ضد انسانی رژیم نیز کارساز نبوده‌اند. توده‌های مردم ایران همچنان پیگیرانه برای تحقق خواسته‌های خود به مبارزه ادامه می‌دهند.

رفقا و دوستان گرامی!

کنفرانس هشتم سازمان مباردیگر برپیمان خود با تمام زندانیان سیاسی و جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم پای می‌فشارد و به مبارزه پی-گیرانه خود علیه نظام سرمایه داری، علیه اختناق و بی حقوقی مردم و علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی ادامه می‌دهد. این تجدید عهد در مصوبات کنفرانس هشتم و تاکید بر اهداف سوسیالیستی سازمان، دفاع از منافع طبقه کارگر، مطالبات توده‌های ستم‌دیده، زنان و جوانان و بر وظیفه فوری ما در مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و برپائی حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان به وضوح دیده می‌شود.

شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

آبان ماه ۱۳۸۰

قطعنامه پیرامون اتحاد نیروهای

چپ و کمونیست

نظر به این که اوضاع متلاطم سیاسی در ایران، سرنگونی رژیم‌جمهوری اسلامی را به امر میرم روز تبدیل کرده است،

نظربه این که نیروهای چپ و کمونیست به سبب پراکندگی فاقد تاثیرگذاری لازم بر تشکل و آگاهی کارگران و زحمتکشان هستند که پیش شرط پیروزی انقلاب و تحقق مطالبات طبقه کارگر و افشار زحمتکش است، و از این رو وحدت در صفوف پراکنده نیروهای چپ انقلابی به میرم ترین مسئله روز تبدیل شده است،

نظر به این که نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست در پی تلاش‌های مستمر سازمان ما و سایر جریانات چپ، با این هدف برگزار شد که آغازی بر پایان پراکندگی نیروهای چپ انقلابی باشد،

نظربه این که نشست مشترک نیروهای چپ کمونیست باتوافق بر سر سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، درهم شکستن ماشین دولتی بورژوائی و استقرار حکومت کارگری و شوراهای کارگران و زحمتکشان سنگ بنای اتحاد سیاسی میان نیروهای چپ و کمونیست اعم از سازمانها و احزاب و افراد مستقل را گذاشت،

شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان ضمن صحه گذاشتن بر تلاش‌های تاکنونی در راستای ایجاد وحدت در صفوف چپ انقلابی تاکید می‌کنند که:

۱- وحدت نیروهای چپ و انقلابی در این مرحله از جنبش کارگران و زحمتکشان، تنها در صورتی می‌تواند پاسخی به نیازها و ضرورت مبارزات جاری باشد که حول مطالبات کاملا شفاف و روشنی شکل بگیرد.

۲- همه تلاش ما و سایر جریانات چپ و کمونیست می‌بایست معطوف به این امر باشد که اتحاد نیروهای چپ و کمونیست اساسا برقراری ارتباط زنده با مبارزات طبقه کارگر، زنان و جوانان در ایران را در سرلوحه کار خود قرار دهد. هرگونه تلاش برای محدود ساختن این اتحاد به فعالیت در خارج کشور - هرچند که در پوشش شعارهای به ظاهر رادیکال باشد - جز منزوی ساختن سازمانها و جریانهای چپ از مبارزات جاری در ایران، و جز شکست خود این اتحاد ثمری در بر نخواهد داشت.

از این رو کنفرانس هشتم سازمان از رهبری منتخب کنفرانس می‌خواهد با توجه به جمع بندی کنفرانس از روند تا کنونی اتحاد نیروهای چپ و کمونیست، تلاش‌های سازمان در این زمینه را پی‌گیرد، چرا که شکل‌گیری یک چپ انقلابی با هویت سیاسی کاملا روشن و در تقابل با آلترناتیوهای بورژوائی، ضروری ترین گام در سازماندهی مبارزه طبقه کارگر و متشکل ساختن صفوف آن به عنوان یک طبقه است.

شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

آبان ماه ۱۳۸۰

تظاهرات در دفاع از زندانیان سیاسی ترکیه

شدند.

لازم به ذکر است که یک سال قبل، اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در ترکیه، با سرکوب شدید و ضرب و شتم توسط پلیس همراه بود. طی یکسال گذشته ۴۳ تن از زندانیان سیاسی در جریان اعتصاب غذا، جان باخته‌اند.

علاوه بر ترکیه، در کشورهای سوئیس، آلمان، هلند و کانادا نیز هزارتن با برپائی تظاهرات، میتینگ و پیکت لاین توجه جهانیان را به جنایاتی که در زندانهای ترکیه رخ می‌دهد، جلب نمودند.

در نیمه دوم ماه دسامبر، با شروع مجدد اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ترکیه در اعتراض به شرایط حاکم بر زندانها، آزار و اذیت زندانیان و انتقال آنها به سلول‌های انفرادی، میتینگ‌ها و تظاهرات هائی در حمایت از آنان برگزار شد.

روز ۱۹ دسامبر، هزاران تن در استانبول، دربرف و توفان شدید، باراهپیمائی و تجمع در مراکز اصلی شهر، از مبارزات زندانیان سیاسی در زندانها حمایت کردند و از مراکز بین-المللی خواهان رسیدگی به شرایط زندانها

استانبول

راه پیمائی در دفاع از زندانیان سیاسی

گزارشی از تظاهرات های ضد سرمایه داری و ضد گلوبالیزاسیون در بلژیک

گزارش برگزاری کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

جلسات سخنرانی و بحث و گفتگو که توسط تشکل های دمکراتیک و سازمانهای سیاسی چپ بر گزار می شوند، مستقل از ترکیب سخنرانان شرکت می کند. کمیته اجرائی در موارد مشخص می تواند تصمیم به عدم شرکت در این جلسات بگیرد. نتیجه آراء در مورد این نظر به این شکل در آمد: ۳۵ درصد موافق، ۴۷ درصد مخالف و ۱۸ درصد ممتنع. که در نتیجه نظر اول با اکثریت مطلق به تصویب رسید.

موضوع دیگری که مورد بحث کنفرانس قرار گرفت، بلوک چپ و ارزیابی از فعالیت سازمان در این مورد بود. کنفرانس قبلی، فعالیت برای برپائی بلوک چپی از نیروهای کمونیست و انقلابی را در دستور کار سازمان قرار داد. در بحث هایی که پیرامون این مسئله و ارزیابی فعالیت تا کنونی ما به عمل آمد، کنفرانس فعالیت سازمان در راستای برپائی بلوک چپ را مثبت ارزیابی نمود. رفقای شرکت کننده در کنفرانس، در عین حال بر روشن شدن نکاتی که هنوز ناروش مانده اند از جمله ساختار تشکیلاتی و وظائف بلوک چپ تاکید نمودند. کنفرانس تاکید نمود که سیاست برپائی بلوک چپ، کماکان محوری ترین سیاست سازمان است. کنفرانس همچنین قطعنامه ای در این مورد تصویب نمود.

سپس نوبت بحث پیرامون جمهوری شورائی رسید. یکی از رفقا اساسا مخالف آن بود که در کنفرانس پیرامون این مسئله بحث شود و پیشنهاد حذف آن را داد. اما این پیشنهاد رد شد و بحث پیرامون نوشته ای که به عنوان مباحث پیش کنفرانس در نشریه کار درج شده بود و نوشته دیگری پیرامون جمهوری شورائی کارگران و زحمتکشان که توسط یکی از رفقا تهیه و در کنفرانس در اختیار رفقای شرکت کننده قرار گرفت، آغاز گردید. رفقای مختلف پیرامون این مسئله به اظهار نظر پرداختند و دو دور پیرامون آن بحث شد. اما این مباحث بدون جمع بندی پایان یافت و بحث آن در تشکیلات همچنان به صورت یک بحث باز باقی ماند.

پس از پایان این بحث، کنفرانس پیام به طبقه کارگر، پیام عمومی به مردم ایران و پیام به خانواده جانباختگان و زندانیان سیاسی را تصویب نمود. در پایان کمیته اجرائی جدید انتخاب شد و سپس با اجرای دسته جمعی سرود انترناسیونال کنفرانس هشتم سازمان، پایان یافت.

هماهنگی بین واحدهای آن رابره عهده گرفت. امر هماهنگی این همکاری بین المللی سوسیالیستی را که اصطلاحا به "مقاومت بین المللی" موسوم گشت، در هردوره، یکی از کشورهای عضو به عهده خواهد گرفت. اولین هیئت هماهنگی تحت مسئولیت شاخه بلژیک است و تا اجلاس بعدی، عهده دار پیشبرد وظائف هماهنگی و ارتباطات واحدها می باشد. (

شیشه های چند اتومبیل را شکستند. به دو اداره پلیس حمله کردند و چندین ماشین مرسدس را نیز خرد کردند. در این جریان حدود ۴۰ تن دستگیر و دهها نفر مجروح شدند. ما (شاخه جوانان حزب سوسیالیست) با این که علت خشم و کینه این گروه رادریک می کنیم، اما معتقدیم که از بین بردن چند ماشین و شکستن شیشه بانکها، استراتژی مفیدی برای مبارزه با سیستم نیست. ما در پی سازماندهی یک جنبش اجتماعی هستیم که با تبدیل پتانسیل عظیم در جامعه، قدرت جنبشهای مختلف اجتماعی را حول مطالبات مشخص، پیوند زند. از همین رو ما در آکسیون آنارشیستها شرکت نکردیم.

موضوع جالبی که در این روز در جریان تظاهرات در بروکسل به چشم می خورد، شرکت هیئت های مختلف از کشورهای اروپا بود. شعارها به زبانهای مختلف انگلیسی، فرانسوی، هلندی، روسی، یونانی، ایتالیایی و اسپانیایی در تمام روز به گوش می رسید.

اعلام موجودیت "مقاومت بین المللی سوسیالیستی"

پس از پایان تظاهرات، اولین کنفرانس "مقاومت بین المللی سوسیالیستی" در دانشگاه ULB با شرکت قریب به ۵۰۰ تن از هیئت های نمایندگی سوسیالیست های اروپا برگزار شد. علاوه بر کشورهای اروپائی نمایندگان نیز از آفریقای جنوبی، استرالیا، آمریکا و روسیه در آن شرکت داشتند.

رفیقی که از آفریقای جنوبی سخنرانی کرد، گفت: ما در آفریقای جنوبی به یک آلترناتیو سیاسی نیازمندیم که نیروهای جنبش ضد راسیستی را با نیروهای ضد گلوبالیزاسیون پیوند دهد. رفیق Ty Moore از آمریکا، از تاثیرات حمله ۱۱ سپتامبر بر جنبش ضد گلوبالیزاسیون آمریکاسخن گفت: "این جنبش در حال حاضر تحت تاثیر وقایع اخیر، افت کرده و موقتا در حالت رخوت به سر می برد. در آمریکا، وظیفه کنونی نیروهای ضد گلوبالیزاسیون، مخالفت با جنگ و جنگ طلبی است." نماینده هیئت ایرلندی که خود عضو پارلمان این کشور از سوی سوسیالیست هاست، ضمن حمایت از "مقاومت بین المللی سوسیالیستی" آمادگی حزب خود جهت همکاری با این گروه را اعلام نمود.

در جریان این کنفرانس، کمیسیونهای آموزش و پرورش، محیط زیست، کار، جنگ و... شکل گرفت که هر یک جلسات متعددی برگزار نمودند. در اجلاس پایانی و سراسری کنفرانس، برنامه موقتی مورد تصویب اکثریت حاضرین قرار گرفت. بر طبق مصوبات، شاخه های کنفرانس در کشورهای مختلف به سازماندهی در سطح کشوری خواهند پرداخت و کمیته ای،

طی روزهای ۱۳ الی ۱۵ دسامبر، بروکسل و Laken در بلژیک که محل برگزاری اجلاس سران اتحادیه اروپا بود، میعادگاه صدها هزارتن از نیروهای مترقی و انقلابی بود. گزارش زیر، خلاصه مطلبی است که "پاتریشیا مولدر" (Patricia Mulder)

عضو سازمان جوانان حزب سوسیالیست هلند در اختیار نشریه کار قرار داده است.

(تدارکات: از ماه هاپیش، کمیته ای متشکل از جریانات مختلف، تدارک کارها را در دست گرفت. بعد از تظاهرات های وسیع در سیاتل، پراگ، آمستردام، نیس، گوتنبرگ و جنوا، این بار آنتی گلوبالیستها عازم بلژیک می شدند. در کمیته ما علاوه بر جریانات ضد نژاد پرستی، جریانات طرفدار محیط زیست سازمانها و گروههای مهاجر، حزب کمونیست نوین هلند، حزب سوسیالیست و شاخه های جوانان این احزاب شرکت داشتند. از هفته - هاقبل، با گرایه انویوس و دعوت از عموم، کار تدارکات آغاز شد. البته اتحادیه های کارگری هلند نیز مستقلا به سازماندهی و فراخوان پرداختند.

روز ۱۲ دسامبر: علاوه بر تظاهرات هزاران تن در بروکسل، لاکن، فعالین محیط زیست، دفتر "فدراسیون صنایع شیمیائی اروپا" (CEFIC)، در بروکسل را به تصرف خود در آوردند که با حمله پلیس مواجه شدند. قریب به ۱۰۰ تن از شرکت کنندگان دستگیر و ۲۲ تن از آنان که از هلند آمده بودند، از بلژیک اخراج شدند.

روز ۱۳ دسامبر: اتحادیه های کارگری برآورد کرده بودند که در این روز قریب به ۷۵ هزار تن شرکت خواهند کرد. اما بیش از ۱۰۰ هزارتن در تظاهراتی که به دعوت اتحادیه های کارگری اروپا برگزار شده بود، شرکت نمودند و علیه سیاستهای بانکها و انحصارات به تظاهرات پرداختند. چرا که کارگران اروپا قربانی خصوصی سازیها و کاهش و یا قطع خدمات اجتماعی می باشند. در این روز، پتانسیل عظیمی در بروکسل به نمایش گذاشته شد. پس از پایان این تظاهرات، میتینگها و سخنرانی های متعددی در سطح شهر، علیه سیاستهای اقتصادی جامعه اروپا برگزار شد.

۱۴ دسامبر: بیش از ۲۵۰ هزار تن در بروکسل تظاهرات آرامی برگزار کردند.

نیروهای اصلی این روز، سازمان های غیر دولتی از کشورهای اروپائی بودند. به موازات این تظاهرات صلح آمیز، گروهی از آنارشیستها به سوی Laken رفته و در مسیر خود به بانکها و برخی ادارات حمله کردند.

پیش به سوی تشکیل حزب طبقه کارگر

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت)

به مردم زحمتکش و تحت ستم ایران

مردم زحمتکش ایران! جوانان و زنان ستمدیده!

فجایع و مصائب اجتماعی و سیاسی که جمهوری اسلامی در طول حیات ننگین خود در ایران به بار آورده است، حد و مرز نمی‌شناسد. عموم توده‌های مردم ایران، کارگران و زحمتکشان، زنان و جوانان، همگی در معرض بیدادگریهای رژیم، محرومیت و فشارهای متعدد اقتصادی و سیاسی قرار دارند. اکثریت بسیار عظیم مردم ایران، با وضعیت مادی و معیشتی اسف باری روبرو هستند. منابع رسمی دولتی نیز اذعان دارند که حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد مردم ایران زیر خط فقر به سر می‌برند. گسترش فقر، گرسنگی، بیکاری، گسترش اعتیاد، فحشاء و دیگر مصائب اجتماعی که مردم ایران با آنها روبرو هستند، تنها یک جزء از کارنامه ننگین حکومت اسلامی است. سلب آزادیهای سیاسی و مدنی مردم، سرکوب و اختناق، زندان و اعدام و کشتار مردم ایران و محرومیت آنها از ابتدائی ترین حقوق انسانی بخش دیگری از کارنامه ارتجاع اسلامی حاکم بر ایران است.

ستمی که بر زنان ایران در دوران حاکمیت جمهوری اسلامی اعمال شده است، در چند دهه گذشته بی سابقه بوده است. در قرن بیست و یکم هنوز در ایران رژیمی حاکم است که رسماً و علناً در قوانین خود زنان یعنی نیمی از جمعیت کشور را شهروند درجه دو به حساب می‌آورد و آشکارا آنها را از برخی حقوق اجتماعی و سیاسی‌شان محروم کرده است. تبعیض نسبت به زنان در تمام عرصه‌های زندگی اجتماعی آشکارا اعمال می‌شود. زنان ایران در معرض چنان بی‌حقوقی قرار دارند که حتی از انتخاب آزادانه پوشش خود نیز محروم‌اند. در نتیجه سیاست‌های ارتجاعی زن ستیز جمهوری اسلامی و نابرابری و تبعیض رسمی و عریان، نظام پدرسالار مرد سالار در ایران چنان تقویت شده است که ستمگری و فشار نسبت به زنان در محیط خانواده نیز افزایش یافته است.

تحت حاکمیت جمهوری اسلامی جوانان ایران نیز اعم از زن و مرد با فشارهای و تضییقات متعددی روبرو هستند. جوانان ایران از امکانات لازم آموزشی و فرهنگی، ورزشی و تفریحی برخوردار نیستند، میلیونها تن از جوانان ایران در نتیجه فقر و نیاز، از تحصیل باز می‌مانند. میلیون ها تن از جوانان در نتیجه نظام آموزشی کهنه و ارتجاعی که مانع عمده‌ای بر سر راه رشد و ارتقاء و خلاقیت جوانان است و نیز سیستم پلیسی ط جاسوسی رژیم از ادامه تحصیل و دسترسی به رشته و کار مورد علاقه خود بازمی‌مانند. میلیونها جوانی که به سن کار می‌رسند، نمی‌توانند کاری پیدا کنند. امروز حتی گروهی از تحصیل کرده‌های دانشگاهها بیکار و بلا تکلیف‌اند. تمام این معضلات و فشارهایی که جوانان با آنها روبرو هستند، یا سرکوب‌های پلیسی رژیم که جوانان را در همه جا تعقیب می‌کنند و بر سر راه آنها محدودیت به وجود می‌آورند، تکمیل می‌گردد.

باید به این همه فشار، سرکوب، تبعیض، بی‌حقوقی، نابرابری، فقر، بیکاری، ظلم و ستم پایان داد و راه دیگری جز سرنگونی جمهوری اسلامی برای نجات از شر مصائبی که مردم ایران با آن روبرو هستند وجود ندارد. تجربه دوران زمامداری خاتمی نیز حتی به آن گروه از مردم ایران که می‌پنداشتند با وجود جمهوری اسلامی امکان بهبود اوضاع وجود دارد، نشان داد که با وجود جمهوری اسلامی نه تنها هیچ یک از مطالبات کارگران و زحمتکشان، زنان و جوانان متحقق نخواهد شد، بلکه امکان حتی یک بهبود ولو جزئی هم وجود ندارد.

برای این که بتوان به تبعیض، ستم و نابرابری نسبت به زنان پایان داد. برای این که جوانان ایران بتوانند از چشم‌انداز روشنی برخوردار شوند و از امکانات آموزشی و پرورشی و تفریحی برخوردار گردند. برای این که کارگران و زحمتکشان به مطالبات اقتصادی و سیاسی خود دست یابند. برای این که بتوان کار و رفاه برای عموم توده‌های مردم تامین نمود، برای جدائی کامل دین از دولت و برای این که مردم ایران به آزادیهای سیاسی و حقوق دموکراتیک خود دست یابند و یک نظام سیاسی حقیقتاً دموکراتیک در ایران مستقر گردد، باید به سلطه ارتجاع اسلامی و تمام ستمگران پایان داد. باید جمهوری اسلامی را سرنگون کرد و به گورستان تاریخ سپرد. باید یک حکومت شورائی در ایران ایجاد نمود تا دیگر کسی نتواند قدرت را از چنگ مردم زحمتکش و ستمدیده بیرون آورد، توده مردم را به بند بکشد و آزادی و حقوقشان را از آنها سلب نماید.

ما شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت) به شما زنان و جوانان و عموم توده زحمتکش مردم ایران که برای برانداختن رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی مبارزه می‌کنید، درود می‌فرستیم.

مردم زحمتکش! زنان و جوانان ایران!

مبارزه خود را علیه جمهوری اسلامی تشدید کنید. از تمام اشکال مبارزه برای رویارویی با رژیم بهره‌گیرید. جمهوری اسلامی را تنها در جریان یک مبارزه همه جانبه که نقطه اوج آن اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه است می‌توان سرنگون کرد. شکست، سرنوشت محتوم تمام مرتجعین تاریخ است و پیروزی از آن ما مردم زحمتکش و ستمدیده.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورائی
شرکت کنندگان در کنفرانس هشتم سازمان فدائیان (اقلیت) - آبان ماه ۱۳۸۰

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)،
نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه
برای دوستان و آشنایان خود در خارج از
کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان
را به یکی از آدرسهای زیر پست کنند.

آلمان
K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

اطریش
Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

دانمارک
I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد
M . A . M
Postbox 6416
75139 Uppsala
Sweden

سوئیس
Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه
A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecurbe
75015 Paris
France

هلند
P . B . 22925
1100 DK Amsterdam
The Netherlands

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی
زیر واريز و رسيد آترا به همراه کد مورد نظر به
یکی از آدرس های سازمان ارسال نماييد

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره فکس
سازمان فدائیان (اقلیت)
۵۹۷۹۱۳۵۷ - ۶۹ - ۴۹

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaiian-minority.org

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

<http://www.fedaiian-minority.org>

KAR

Organization Of Fedaian (Minority)

No.371 dec 2001

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورائی